

РЕШЕНИЕ

№ 7734

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9953** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на О. О. Я., чрез пълномощник, срещу Решение № 12801/25.07.2024 г. по адм. дело № 2944/2024 г. по описа на АССГ, I отделение, 34 състав, с което е отхвърлена исковата му претенция срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на обезщетение в размер на 20 000 лв. поради претърпени от него неимуществени вреди при престоя му в затвора-С. и З. „К.“ за периода 20.12.2022 г. до 16.02.2024 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото – 21.03.2024 г. до окончателното изплащане.

В касационната жалба е посочено, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Моли се решението да бъде отменено. В представена по делото молба, чрез процесуалния си представител касатора заявява, че поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноска.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – чрез процесуалния си представител, в постъпила молба, моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, V касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледани по същество е неоснователна.

Решението на първоинстанционния съд е валидно, допустимо и правилно.

Касационният състав споделя изводите за неоснователност на исковата претенция.

Съгласно чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3. Според чл. 3, ал. 1 от ЗИНЗС, осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според ал. 2 на същата разпоредба, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че е установено задължение за затворническата администрация за осигуряване на благоприятни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ и мярката „задържане под стража“.

За да бъде основателен искът по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, следва да са налице кумулативно три предпоставки: действие или бездействие на орган по изпълнение на наказанията в нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, причинени вреди в резултат на извършените действия или бездействия и причинно-следствена връзка между настъпилите имуществени или неимуществени вреди и действията или бездействията на съответната администрация.

По делото е установено, че О. О. Я. в процесния период е бил настанен в затвора-С. и З. „К.“. Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че в хода на проведеното съдебно производство не са доказани неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в нарушение на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, както и на чл. 3 от ЕКПЧОС. Мотивите на първоинстанционния съд се споделят напълно от настоящия касационен състав и не следва да се преповтарят. Не са представени доказателства които да са в подкрепа на тезата на касатора нито в производството по адм.д. № 2944/24г по описа на АССГ, 34 с-в, нито в настоящото касационно производство, за бездействие на бездействие от затворническата администрация, което да е нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, и от което нарушение касатора да е претърпял сочените от него неимуществени вреди.

С оглед изложеното решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и съгласно разпоредбата на чл. 286, ал. 2 ЗИНЗС в полза на ответника не се следва юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен

съд София-град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 12801/25.07.2024 г. по адм. дело № 2944/2024 г. по описа на АССГ, I отделение, 34 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.